

Επιλεγόμενα.

ΕΡΓΑΤΗΣ ΠΑΠΠΕΙΤΗΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Θ. ΠΕΤΡΟΥ

**Ην μὲν οὖν ἀν περιττὸν ἵσως πάντη προλέγειν τι εἰσαγωγικὸν τάχα, ὡς εἴδισται,
ἔς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ρουμουνίας, ξένον
πάντως καὶ ξένως τοῖς ὄρῶσι καὶ ἀκούονσιν
ὑπαντώμενον οὕσης ὄνομα, ἵκανῶν περὶ
τούτον ἐν τῷ βιβλίῳ σποράδην εἰρημένων,
καὶ τῶν προλεγομένων ἄλλως περιττῶν ὄν-
των τοῖς τὰ λεγόμενα ἀναγινώσκουσι· πε-
ριττῶν δὲ ἔτι πάντη πάντως καὶ τοῖς μὴ
ἀναγινώσκουσιν, ὃν ἡμῖν φροντίς ἐστιν
ὅτι, ἥκιστα. Άλλο ἐπειδὴ εἴδισται ἥδη,
ἀκμὴν καὶ τρόπον τινὰ, νενόμισται ὅρᾶν
τι πρὸ τῶν λεγομένων, καὶ κολοβόν πως
τὸ σῶμα δοκεῖ, ταντησὶ τῆς περιττῆς πε-
ριττότητος ἄνεν, φαινόμενον, ἐπειδήσθω
καὶ ἡμῖν τὰ τῷ νῷ ἥδη παριστάμενα, οὐχ
ὡς προλεγόμενα, ἀλλ’ ὡς ἐπιλεγόμενα.**

Ειπωμέν τι πρὸς τὸ ἀναγνωσθέντα ἀναφερόμενον; ἀλλὰ περιττολογεῖν καὶ βαττολογεῖν ἐστιν ἄντικρυς, καὶ ὅχλος εἶναι τοῖς νοννεχέσι καὶ φίλοις ἀναγνώσταις, ὃν ἡμῖν φρουρίς ἐστιν ὅτι μάλιστα, οὐ βουλησόμεδα. Εἰπωμεν καὶ περὶ τοῦ ἔνενον σαντάπασι δύξαντος εἶναι τισὶ φιλοῦσι μᾶλλον τὰ παλαιὰ, δποῖα ποτ' ἀν̄ ᾧ, μόνον εἰ παλαιὰ εἴεν, καὶ παλαιομανίαν οὔτως ἀπλῶς νοσοῦσι, δέον τὸν ὄρθδον λόγον πρὸ πάντων σέβεσθαι, καὶ τούτῳ μόνον πᾶντα σταθμεύειν καὶ αὐτῷ ἐπεσθαι, ὅτι δηλαδὴ διὰ τί Δαῦτζλανδ, καὶ οὐ Γερμανίαν εἴπομεν, καὶ Πόλσκαν, ἀλλ' οὐ Πολωνίαν, καὶ Μοαγγυορίαν, ἀλλ' οὐ Παιονίαν, ἢ Ουγγαρίαν, καὶ τ; Παλλιλογία ἵδη προφανὶς καὶ ἀηδία πάνταῦθα ἀποκρίνασθαι, πολλὰ σποράδην ἐν τῷ βιβλίῳ περὶ τούτου εἰρηκότας, κρίναντας πάνταῦθα ἀναγκαῖον, διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους, ἀστιέναι μὲν τὴν παλαιὰν, ἔρχεσθαι δὲ τὴν νέαν Μοῦσαν, ὡς περ οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. Εἰ δὲ μὴ καθόλου τὰ νέα τῶν πα-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΑΣ ΦΙΛΟΦΙΛΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΠ. ΚΑΝΤΙΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Θ. ΠΛΙΟΝΙΟΥ

λαιῶν, καὶ τὰ ἐπιχώρια τῶν ἀλλοτρίων, ὡς
ἔδει, εἴλόμενα· ἄγνοια τὸ πρᾶγμα, ἀλλ'
οὐκ ὀστατοῦσα τοῦ δόξαντος ὑπόληψις,
οὐδὲ μὴ ταλαντευομένη ἀπύφανσις.

Εἰπωμέν τι ἀφορῶν τὴν τοῦ πονήμα-
τος γλωσσικὴν σύνδεσιν, ἥγουν διὰ τί κα-
τὰ τὴν λεγομένην παλαιὰν Ἑλληνικὴν γλῶσ-
σαν, ἀλλ' οὐχὶ κατὰ τὴν κοινῶς νῦν ἐν
χρήσει, συντέθειται; Τοῦτο οὐ σκο-
ποῦ ἄτερ ἡμῖν ἐγένετο· καὶ ἐκδεῖναι τὸν
λόγον ἐνταῦθα, μακρολογίαν μάλιστα ἀπο-
φεύγοντας, οὐδὲ καιρὸς, οὐδὲ προαιρεσις,
οὐδὲ ὅλως δέλησις· οἱ τε νοῦν ἔχοντες ἔπει-
τα, συνιέναι τούτου, καὶ μηδὲν ἡμῶν λε-
γόντων, ἀφ' ἐαυτῶν ἔχονσι, καὶ ὀχληροὶ
δοκοῦντες τούτοις, οἵς μόνοις ἀρέσκειν
ἐφιέμενα, οὐκ ἀκόλουθα ἐαυτοῖς πράξο-
μεν. Εἰδέ τινες συντιθέναι κατὰ τὴν πο-
λαιὰν ἀδυνατοῦντες, καὶ ἐπομένως ἄγνο-
οῦντες πως ταύτην, ἵν εξηκριβωκέναι φαν-
τάζονται, ἐς τὸ περιττὸν τάχα καὶ μάταιον
ταύτην γράφειν κοινολογεῖν καταφεύγοντι·
γράφειν τε καὶ τὴν οὐχ ἡττον δυσχερῆ, τὴν

νῦν ἐν κρίσει μὴ δυνάμενοι· (οὐ λέγομεν
νέαν· καὶ γὰρ καὶ αὕτη ἀδοξοσύφως, ὡς
ἐστι φιλοσοφικῶς, ἥγουν ἀπροκαταλήπτως
καὶ νοννεχῶς θεωρούμενη καὶ σὺν λόγῳ
ἔξεταξομένη, ἀτεροῖόν τι εἶναι δύξει πάν-
τως ἡ κοινῶς φαίνεται, καὶ οἱ βάροβαρον
ταύτην ὄνομάζοντες, μὰ τὴν ἰερὸν ἀλί-
θειαν, ἥκιστα πέπνυνται καὶ σκιαὶ τῷ ὅντι
εἰσὶν ἀίσσονται·) γράψειν δημοτικά ἀναγκαζό-
μενοι, ἀτόποις καὶ γελοίοις παραλογι-
σμοῖς, καὶ γελοιοτέραις ἐνέδωκαν κρίσεσι,
τοῦ συλλογίζεσθαι ὄρθως καὶ τοῦ κρίνειν
παρεκτραπέντες παντάπασι, τοῦ τι ἐστι
γλῶσσα ἔνεσται πάτη καὶ ἄλλοκότους ἐν-
νοίας ἔχοντες· καὶ τὴν νῦν ἐν κρίσει, δέον
ἀκριβῶς καὶ εὐλαβῶς πως, ὡς ἔχει φύσεως,
παρατηρεῖν, καὶ εὐλαβέστερον ταύτην σέ-
βεσθαι, τὴν κοινήν γε δυσωπούμενον συ-
νήθειαν, τὴν τῶν ἐμπειρικῶν γλωσσῶν κα-
νόνα μόνην τυγχάνονταν, αὐτοκρατορικῆς
πως ἔξουσίᾳ, ἥν ἄνοια μόνον ἡ κερδαλεό-
φρων δολιότης δίδωσι, συγχωροῦσα αὐτοῖς
καὶ συμφάσκουσα, μετακινεῖν καὶ παρα-

φανείρειν ἔγνωσαν, ιδικὸν καὶ ἐμπορῶ καὶ
κάνει στοιδες, καὶ τὴν λοιπὴν ναυτίαν διεσόσ-
μως πάντη ἀπερευγόμενοι, φροντὶς ἡμῖν
οὐδὲ μικρὰ τούτων· οὕμενονν οὐδὲ τῶν
ἀνοίγτων ἢ δολίων τῶν ἀνοίγτως μάλα ἢ δο-
λίως ἐκδειαζόντων καὶ μιμονμένων, ὃς περ
γελοῖοι πίθηκοι, τὰ ἀσυλλόγιστα καὶ γε-
λοιότερα ἐκείνων σαραλαλίματα. Μελέτω
τούτων τοῖς τούτοις συμμωραίνοντι, καὶ
ἀναιδῶς τὰ τούτων διὰ χυδαικήν καὶ ἀηδῆ
καὶ ἀκαριαίαν δχλικήν ὑπύληψιν ἐκδειά-
ζουσι.

Εἰπωμέν τι πρὸς τὰ κομποῦρδημόνως
καὶ περπέρως καὶ χυδαίως μάλα θρυλλού-
μενα σχολαστήρια ἀποβλέποντες; Άλλα
καὶ τοῦτο ἥδη ἀηδία αὐτόχθονα γέγονε,
διὰ τὰς παταχρήσεις δωποδιδασκάλων τι-
νῶν, οἵπερ ταῖς μακραῖς, μάλα μακρόδεν,
καὶ δρυγνιαίας καὶ σταδιαίας αὗτῶν συμ-
βουλαῖς καὶ προτροπαῖς, επλήρεσιν ἀηδίας,
μεστοῖς ναυτίας, ἀποπεπνευκνίαις πάντη,
ὡς τάχα μόνων ὄντων τῆς Ελλάδος φωτι-
στικὸς λύγγος ὑπόλοιπος, (ἄνθιοι στολέες

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΑΝΝΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΠΑΝΝΗΣ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΚΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΠΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΙΑΝΝΙΝΑΣ

ῦμέων ἡ Ελλὰς ἔχει πάρδονας), καὶ εἰ μὴ τάχα αὐτοὶ εὑμενῶς ἐς τὴν Ελλάδα ἐπιβλέψειαν ἐκ τοῦ φανταστοῦ αὐτῶν θρόνου, οἰχήσεται καὶ ἀπολεῖται τὰ τῆς Ελλάδος· καὶ εἰ μὴ αἱ μηδαὶ αἱ ὑπὸ Παρνασσόν που ἡ Ελικώνα κείμεναι, ταῖς στεντορίαις αὐτῶν φωναῖς καὶ γεγωνήσεσιν ἀνασταίσαν, οὐδέ ποτ' ἀν ἀνασταῖεν, καὶ ἄμουσος ἡμῖν ἡ Ελλὰς παταμενεῖ· τούτοις λέγω καὶ τοῦτο γελοῖον ἀποκαθέσταται, ὃς πέρ ποτε καὶ νόμος Αἰγαίησι παρῷπται πάντη καὶ ἐγκαταλέλειπται διὰ παρομοίαν κατέχοησιν. Παύσασθε, ὃ γεννάδαι, τηλόθεν πάννυ εἰσηγήσεις καὶ παρορμήσεις, μάλα ἀηδῶς καὶ ἀδιακρίτως ἐπιδαψιλενύμενοι, καὶ προδιδόναι οὕτω τὴν Ελλάδα γνῶτε βούλόμενοι, καὶ δότι τὰς ἀκαίρους ταύτας καὶ ἀδιακρίτους προτροπὰς μόνοι οἱ ἐπίβοντοι τῆς Ελλάδος ἐρυγγάνοντι. Παύσασθε γυδαιῆν καὶ ἀνύητον ὑπόληψιν καὶ ὄνομα θηρᾶσθαι πειρώμενοι. Οὐ λόγων χρίζει ἡ Ελλὰς, ἀλλ᾽ ἔργων. Ταυτησὶ τῆς ὀλη-νείας συνίκαν μόνοι οἱ ἀοιδιμοι Μακά-

ριοι καὶ Μπαλάνοι καὶ Μελέτιοι, καὶ
ὅσοι τούτων μιμηταὶ ἐγένοντο, καὶ τὸ ἐπ̄
αὐτοῖς ἀνέστησαν αἱ μοῦσαι ἐν τῇ Ἑλλάδι·
τοὺς τε Ἕλληνας σωφρονοῦντας, τούτους
μόνον καὶ τοὺς μιμητὰς τούτων, ὡς ὑπὲρ
τῆς πατρίδος πολλὰ πονήσαντας, καὶ δοξο-
δηροτῆς κομποδρόμοσύνης ἔλομένους ἔργῳ
προτρέπειν, καματηρὰς διδασκαλίας τῇ
Ἑλλάδι ἀναδεχομένους καὶ ἀνέχοντας· τού-
τους μόνον δεῖ ἐκδειάζειν καὶ τοὺς μιμη-
τὰς τούτων, καὶ μετὰ σέβατος μνείαν ποι-
εῖσθαι, προτρέποντας καὶ ἐτέρους τῶν τῷ
ὅντι τῆς Ἑλλάδος εὑρεγετῶν ἐς μίμησιν.
Σωφρονοῦσι γοῦν, νὴ τὴν Ἱερὰν ἀλήθειαν,
πάνυ ὀλίγον, μᾶλλον δὲ, οὐδὲ ὀλίγιστον,
ὅσοι ἄλλοις, δίκην στελαργῶν, περιπλανω-
μένοις ἐν ἀλλοτρίοις, ἢ ἐκεῖ που διὰ βίου
καταμένειν προειλομένοις, τοῦ σφίσι μό-
νον καὶ μόνον συμφέροντος φροντίζοντι,
τοὺς τῆς φιλογενείας ἐπαίνους ἐπιδαψιλενό-
μενοι, οἵ περ μόνοις κατὰ πρῶτον καὶ
ἔσχατον λόγον ὀφείλονται τοῖς τὴν τῆς Ἑλ-
ληνικῆς νεολαίας διδασκαλίαν ἐπιγνῶσει

καὶ εἰλικρινῶς ὑναδεξαμένοις, ὅ ἐστιν, οἱ
διὰ χρηματισμὸν, οὐ διὰ δοξοδηρίαν χε-
δαικαῖς καὶ ταραλόγοις προλήψεσι καὶ ὑπο-
λήψεσιν ἐπομένοις, ἀλλὰ πρὸ ἔαυτῶν πρω-
τευόντως καὶ νοννεχῶς καὶ φρονίμως καὶ
γενναιῶς σκοπούμενον τὴν ἐς τὰ κρείττω
πρόσδον καὶ ἐπίδοσιν τῶν ὁμογενῶν ἔχου-
σι καὶ μηδόλος σκαρδαμύττουσι. Λιδα-
σκάλων εἰλικρινῶν καὶ ἀκαμάντων χρῆσει
νῦν ἡ Ελλὰς, ὃν ἡ ἐπίδοσις τῶν νέων μό-
νον σκοπούμενον, ἀλλ ὁ ἀροτοδορύβων,
ἐς οὓς κεχήνασιν οἱ δωποδιδασκαλικαῖς
προτροπαῖς ἐπτοημένοι, καὶ τοὺς δωποδι-
δασκάλους ἐμετικὴν ὀξυρεγμίαν πνέοντας
ἔκθειάζοντας.

*Ειστωμεν καὶ ἡμεῖς πῶς δεῖ διδάσκειν;
Δεῖ Μακάριον καὶ Μπαλάνον καὶ κω-
φὸν Ιωάννην μιμεῖσθαι. Ιδοὺ τὸ πᾶν
εἴρηται δι’ ὄλιγον παντάπασι, καὶ περιττὸν,
ἀκμὴν καὶ μᾶλλόν τι περιττότητος τὰ
ἐπίλοιπα. Ειστωμεν ὅτι δεῖ οἰκοδομοῦντας,
μὴ ἀπὸ τῆς στέγης ἄρχεσθαι, ὡς πανταχό-
νεν τάχα φαινομένης, καὶ ταῖς τοῦ πολλοῦ*

ἀνδρώπον ὄψεσιν ἀντικρὺς προσβαλλού-
σης, ὡς ἡμῖν οἱ χρυσοδοξοδῆραι δωπομα-
δηταὶ ποιοῦσι, βάσεως πάντη διὸ ἀνοιαν
ἢ δολιότητα, ἀφροντιστοῦντες καὶ σπεί-
ροντες κατ' ἀνηρότου γῆς, τοῦ εὖ εἰδέναι
στερούμενοι, ἢ μόλῳ καὶ ἀπάγη κινούμενοι;
Πολλοὶ καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ελλάδι καταδι-
κάζονται· καὶ λέγοντες τι περὶ γε τούτου,
ἀνδρὶ οἰηματίᾳ πράξειν ὅμοια δόξομεν.
Εἰπωμέν τι καὶ περὶ τῶν ὅσοι δαδίως
ἄγαν ἐπὶ τὴν μετάφρασιν, ἢ, τὸ χεῖρον,
ἐπὶ τὴν σύνδεσιν καὶ συγγραφὴν ἄπτουσι
καὶ φυσῶσιν, ἅμ’ ἐξερχόμενοι τῶν σχο-
λείων; Συγγνωστέοι μὲν οἱ τοιοῦτοι διὸ
ἀσθένειαν νοὸς καὶ στέρησιν λογικῆς, τὴν
ἐνδομυχοῦσαν καὶ λάβρως βράζονσαν δοξο-
δηρίαν, ξῆλον δημιφελείας παρεκλαμ-
βάνοντες· καταδικαστέοι δὲ ἄλλως, ὡς
τοὺς μαδητὰς οὐτω τοῖς συγκεχυμένοις
αὐτῶν συνδέμασι διαφθείροντες καὶ ἐς ἀπο-
στροφὴν μαδήσεως διεγείροντες, ἢ ἀστελ-
πίζεσθαι ποιοῦντες, ἐκδετικὴν σύγγνosis,
ἀφυῖαν· ἔαντων ἐς μάδησιν αὐταπατη-

λῶς ἐκλαμβάνοντας· ἔδειγάρ οὐτούς, τοι
λάκις ἐτέρους διδάξαι, ἡ αὐτοὶ δεδιδά
χατο, εἴτε εὐλαβῶς ἐπὶ τίν σύνδεσι
μᾶλλον δὲ ἐπὶ τίν δύῳ καὶ εὐαντιληπτο
τέραν τῶν διδασκομένων ἐκδεσιν καὶ τα
ράστασιν ἀποδύεσθαι, πολυχρονίᾳ πείρῃ
μεμαδηκότας πρότερον· καὶ γὰρ καὶ γραμ
ματικὴν πότε ἄντις συντιθείη πρέσσι
καὶ λυσιτελεστέραν τοῖς νέοις; πάντως
οὐχ ὅμα πεπαυμένος γραμματικὰ μαν
δάνειν, ἀλλὰ χρόνῳ ὕστερον δεδιδαχώ
ταῦτα τοῖς ἄλλοις πρότερον, καὶ πείρῃ
ἡδη μεμαδηκώς διαγινώσκειν· καὶ γινώσ
κειν τὸ βέλτιον. Ισασι καὶ τοῦτο ἐν τῇ
Ελλάδι καὶ οἱ ἄκροις χείλεσι, τὸ τοῦ λό^κ
γον, λόγων γενσάμενοι.

Εἰπωμέν τι καὶ περὶ τῶν τὰ πῦντα
ἐπίστασθαι ὑποληφθῆναι κούφως μάλα
ἢ δολίως βουλομένων, καὶ παντοίῳ εἴδει
συγγραφῆς, καὶ τὸ χεῖρον, ὅμα πανόντων
μανδάνειν, αὐναδῶς μάλα ἐγγειρούντων,
καὶ μηδὲ μεταρράζειν ἀξιούντων, ὡς τάχα
κρεῖτόν τι ἢ μετάφρασιν ποιεῖν διγραμμέ-

νων, καὶ ὑπέρτεροί τινες ἡ μεταρρασταὶ
εἶναι δοκεῖν θελόντων; Οικτροὶ καὶ οὐ-
τοὶ, ἀγνοῦντες παντάπασι τὸ στοιχτέον,
καὶ ἀναγνῶνται, καὶ ἄποξ, τὸν ὑπὲρ τῆς
πύλης τοῦ ναοῦ τοῦ Απόλλωνος, βραχύτα-
τον μὲν, ὃς τετρασύλλαβον, μέγαν δὲ
καὶ πολυνούστατον λόγον, μηδέποτε ἐθε-
λήσαντες, ἀλλ' ὑπὸ ἐπιστήμης ἐς ἐπιστή-
μην, ὥσπερ σκιὰ ἀΐσσουσαι, κούφως παν-
τάπασιν μεταπηδῶντες, βάρος οὐδὲ ὀλί-
γιστον ἔχοντες, καὶ νῦν μὲν φυσικὴν, νῦν
δὲ μεταφυσικὴν, ἄλλοτε δὲ μαθηματικὰ,
ἱστορίαν, γεωγραφίαν καὶ τ. ἔνγγραφέων
εἰσὶ προχειρότατοι, καίπερ μηδενὶ τῶν
ἔνγγραφησομένων ἴδιαιτέρᾳ καὶ οἰκείᾳ
ἐνασχολήσει καὶ μελέτῃ καὶ ἐπιστάσει
καὶ παραδόσει ἐμμεμενηκότες πρύτερον,
σοφισταὶ κομπορρήμονες τυγχάνοντες.
Οικτροὶ καὶ οὗτοι τὴν τετρασύλλαβον ἐν-
τολὴν μὴ μαθόντες, καὶ τοι περὶ πολλὰ
ἐσπουδακέναι λέγοντες, καὶ πολλὰ ἔνγρά-
φειν ἐπαγγελλόμενοι, ἵς ἄτερ καὶ πολλὰ
εἰδώς τις, οὐδὲν ἐπίσταται, καὶ ὅλες

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΗΛΙΔΗΝΗΣ ΕΠ. ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΕΝΤΑΡΙΟΥ ΘΗΡΗΝΗΣ ΕΠΕΞΙΟΥ

τηγχάνει σαρέσταια. Ήδη γοῦν καὶ οὗτο
καταδικύζονται ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ κομποδ
δημονοῦντες ἐλέγχονται. Εἰστωμέν τι κα
περὶ τοῦ τελειοτέρου λεξικοῦ, οὐδὲ στερού
μενα, ὅτι δηλονότι τοιοῦτο λεξικὸν, τρὶς
λεξικὸν τῆς ἐν χρήσει νῦν γλώττης, τῇ
ἀδελφῆς ἢ διαλέκτου τῆς ἑτέρας, ἀκριβὲς
ὅσον οἶντε, γενέσθαι καὶ ἀδοξύσοφον.
ἄλλως ἡ φιλομαθῆς Ἑλληνικὴ νεολαία, καὶ
πολλοὶ ἑτερογενεῖς σοφοὶ οὐχ ἔξουσι·
πολλαὶ γὰρ λέξεις γνωσταὶ τοῖς πολλοῖς ἐν
τισι μέρεσι, λανθάνουσι τοὺς λεξικοτοιοὺς
ἀνδὲ ἑτέρων παρεκλαμβανόμεναι, καὶ τοι-
αύτας παρεξηγήσεις ἀσυγγνώστους παντά-
πασιν, εἴδομεν· καὶ ὅτι ὑπὸ τῶν γνωστῶν
ἐστὶ τὰ ἄγνωστα προβαίνειν ἀνάγκη πᾶσα,
εἴτε διδασκόμενόν τινα, εἴτε διδάσκοντα,
μηδὲν λέγοντα, ἐς ὁ ὅμαδητῆς ἀνετοί-
μαστος; Οιδασι πάλλιον ἡμῶν καὶ τοῦτο
ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ παρ' ἡμῶν τῶν πόλεων
διατριβόντων μαθεῖν οὐ δέονται· καὶ δοξο
ληρᾶν ἀνοίγτως ἐστὶ συμβουλεύειν παρα
πλήσια.

Εισιτομέν τι καὶ περὶ τῶν ἐκδοθέντων
καὶ ἐκδιδομένων βιβλίων, τῶν δωρεὰν μὲν
τυποῦσαί τῇ Ἑλληνικῇ νεολαίᾳ λεγομέ-
των, ὅντας δέ μάλα καὶ παιδικαστη-
λικῶς, τὸ δὴ λεγόμενον, πιπρασκομένων;
Ηδη πολλῶν πεπύσμενα προσανακλαιο-
μένων καὶ καταμεμφομένων τοῖς ἐκδοῦσι
μὲν, μὴ συνιεῖσι δὲ παντάπασιν ὃν χρή-
ζει τῇ Ἑλληνικῇ νεολαίᾳ, τυφλῶς, τὸ τοῦ
λόγου, πρὸς τὸν σκοπὸν βάλλουσιν, ἄλλ
ἀντὸς ἄλλων διὸ εὐήδειαν καὶ ἀσυννεσίαν
πράττουσι. Ανσένρετα μὲν καὶ παιδευ-
τικὰ λιβλία, ἃ κοινὰ ἔδει ἐν τῇ Ἑλλάδι
εἶναι, καὶ ὑπὸ τῶν δημογενῶν ἐκδιδόμενα,
ὑπολίψεως καὶ τιμῆς ἐκ τῶν ἀλλογενῶν
τῷ ἔδει πρόξενα εἴησαν, παραβλέποντι,
καὶ τὸν ἀΐδιμον Μελέτιον βαλόντα μάλα
πρὸς σκοπὸν, μιμεῖσθαι οἱ γεννάδαι, ὡς
τάχα συνετώτεροι αὐτοὶ, ἐκ παντελοῦς
ἀξιννεσίας οὐκ ἴβουλίζησαν, καὶ βάλλον-
τες τυφλῶς, ἡστόχησαν καὶ ἥμαρτον δη-
μοσίως, καὶ πολὺν παρὰ τοῖς νουνεχέσι
καὶ γνώμοσι διεγείρουσι γέλωτα, ἡ ἀγα-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΜΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΦΑΡΑΓΓΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ Θ. ΠΕΤΣΟΥ

νάκτησιν· εὐένρετα δὲ καὶ μὴ παιδευτικὰ
πολλοῦ λόγου καὶ στολῆς σπουδῆς ὑπὸ^{ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΙ ΓΓΗΤΗΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΦΙΛΟΒΡΥΞ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ ΠΕΡΙΟΔΟΣ}
αὐτῶν διαγνωστικοῦ παντάπασι ἐστερη-
μένων, ἀξιοῦνται. Οὐμενουν, οὐδὲ αὐ-
τοὶ, οὐδὲ πρὸς αὐτῶν ἔτεροι πρὸς τὸν
σκοπὸν ἔβαλον, πόρροθεν ἄγαν βάλλον-
τες, οὓς ἐδει εἴτι φιλογενείας αὐτοῖς ἐνīν,
μιμονμένοντος Μακάριον καὶ Μπαλάνων
ἐν τῇ Ελλάδι πον καταμένειν, τὴν διδασ-
καλίαν τῆς ἐλληνικῆς νεολαίας πρὸ παν-
τός τιδεμένοντος· ἀλλὰ μὴ χαίρειν λέγειν
ταύτη, τὴν πατρίδα καταλιμπύνοντας.
Τούτους καὶ τοὺς τοιούτους τοὺς ἄγανα-
κτήσεως καὶ ἀποστροφῆς ἀξίους, σωρο-
νοῦσα ἡ Ελλὰς οὐκ ἂν ποτε λόγου καὶ
μνείας ἀξιώσειε, σχολῆ γε ἂν καὶ ἐκδει-
άσειε, προδόντας τρόπον τινὰ αὐτὴν καὶ
κακίστους πολίτας γενομένους. Ετι λατι-
νικοῦ λεξικοῦ στερόμεδα, καὶ ἡ Βυζαν-
τίς ἡμῖν σπανιωτάτη, ἵν εἶδει γε ὑπὸ τού-
των, καὶ πρὸ πολλοῦ ὑφ' ἔτερων, τοὺς
πονήσαντας πολίτας αὐτῶν δυσωπουμέ-
νων, ἐκδοδῆναι, εἴτις λόγος τῶν λύγων

αὐτοῖς ἐτύγχανεν, ὃστε κοινὴν εἶναι καὶ
κοινῆ τοῖς σχολείοις καὶ ἴδιᾳ τοῖς φιλο-
λόγοις. Άλλα τί λέγω; καὶ ὁ προχθὲς
ἀκμάσας στολύγλωττος καὶ πεπαιδευμένος
Βατάτης, ὁ πολλῶν ἄστεα καὶ νόον γνοὺς,
μάλιστα κατὰ τὴν Ασίαν, ἐν σκύτει του
ἢτι κείμενος, ἀνάξιως καὶ μισολόγως ὅτι
αὐτῶν παραβλέπεται· καὶ πρὸς πολλοῦ ἐκ-
δίδοσθαι ἄξιος, ἔτι μένει ἀνέκδοτος. Εἰ
λέγειν Ευκλείδην, Απολλώνιον, Αρχιμήδη,
Στράβονα, Αριστοτέλη, Πλάτωνα, Πτο-
λεμαῖον, Ιαποκράτη, Θεόφραστον καὶ τοὺς
λοιποὺς πρωτοδιδασκάλους τοῦ ἀνδρωπί-
νου γένους. Ω Ελλάς! πότε σοι, εὖμε-
νῶς τοῦ θείου ἐπιβλέψαντος, Νιλεῖς γε-
νίσονται; Εἴεις τηνικαῦτα καὶ σοφὰς
ἕτερειας, οἵας σοι ὁ καιρὸς ἐπιτρέπει, καὶ
τὰς ἀναγκαίας τοῖς σχολείοις βιβλιοθήκας,
καὶ αἱ μοῦσαι τοῖς σκηψίοις σκηττόμεναι,
ἀναστήσονται καὶ λάμψουσι τάλιν ἐν τῇ
παλαιᾷ αὐτῶν καὶ φίλῃ πατρίδι. Ε, ἔ.
φίλοι, σὺν λόγῳ καὶ μάλα δικαίως προσα-
γακλαιόμενοι, οὐδεὶς σκίψιος, δώῃ τὸ θεῖ-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΤΗΜΑΤΟΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ε. ΚΑΣΤΗΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΡΙΟΖΟΥΡΙΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΦΟΙΛΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ον! εἶησαν δέ τι τάχιστα! νῦν γὰρ κομπορόημοσύνης καὶ καταδικαστέας ἀφροτισίας πλέον οὐδέν.

Εἰδὲ καὶ καταβάντες, ἐπιτρέχοντες τὸν τῆς ἴστορίας χρόνον, ἀπὸ τοῦ Σεζώστρεως μέχρι τῶν πρώτων χρύνων τῶν ἀπότε τοῦ παρολτίου Φουγγαρᾶς καὶ τοῦ παρατισίου Μαραμᾶς, διὰ κατακτήσεως ἐς τὰ μεσημβρινώτερα τῆς Ρουμουνίας, μετατεθεισῶν καὶ κατασταθεισῶν ἀρχηγεμονιῶν, ἐνταῦθα ἔστημεν, τοῦ καιροῦ πολλὰ παθοῦσιν ἡμῖν μὴ ἐπιτρέψαντος, στῆναι καὶ μὴ βουλόμενοι κατηναγκάσθημεν, νὴ δία, καὶ ἄλλως, διὸ ἐντῶν ἐργάζεσθαι, μηδεμίαν ἄλλοδεν, διὸ ὑπερβολὴν ψυχρότητος καὶ ἀναλγησίας καὶ δύλως ἀπαθείας, συναντίληψιν ὁρῶντες, παντάπασιν ἀπηρθήσαμεν. Διὸ αὐτὰ ταῦτα, καὶ πλείω, μᾶλλον δὲ, τὰ πᾶντα, δόσον ἐνīν, τὰ τὸ γεωγραφικὸν τῆς χώρας ἀφορῶντα εἰπεῖν γλυχόμενοι, τοῖς ὀλίγοις, ὀλίγων αὐτόπται γενόμενοι, ἀπειρηκότες σάντη, ἥρκέσθημεν. Αρχέσθητι τοίνυν καὶ αὐτὸς, τίλε ἀναγνῶστα,

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΝΙΣ. ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΦΙΛΟΦΟΡΦΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΦΟΡΦΙΟΥ

καὶ τὰ ὄλιγα δι’ ἀπορίαν εἰρημένα, ὡς
κέντρον οίονεὶ ἐκλάμβανε, καὶ ἐς τὸ εἰπεῖν
ἕτερους **τλείω** διεγερτίριον. Εἰρηκόσι
ταῦτα, ἀγανακτοῦσι μάλα καὶ ποτνιωμέ-
νοις καὶ σχετλιάζονται, οὐδὲν ἔτι μένει
λέγειν, ἀλλ’ ἡ συγγνώμην τοὺς πολίτας
αἴτεῖν, τὸ ὄφειλόμενον χρέος τῇ πάτριδι
μὴ ἀποδόντας, περιστάσεσιν ἀπροσδοκή-
τοις καὶ ἀδιαφορίᾳ τινῶν καὶ τλείοις τινι
ἀδιαφορίας, Μακάριον καὶ Μπαλάνον
καὶ παρὸν Ιωάννην πωλούσεντας μιμήσα-
σθαι.

Ἐρδωστε φίλοι ἀναγνῶσται.

‘Ο Φιλιππίδης.